

Коломієць Діана Олександрівна,
*студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

Науковий керівник: *д.ю.н., професор, професор кафедри аграрного,
земельного та екологічного права Гавриш Н. С.*

ЗАКОНОДАВЧІ ЗАСАДИ ВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Починаючи висвітлення даної теми, варто звернути безпосередньо увагу на те, що в сучасних умовах сьогодення роль державного земельного кадастру є беззаперечною.

Практика передових держав у цій сфері показала, що це інформаційна база для ефективного землеустрою, земельної статистики, землеустрою, регулювання земельних відносин, підтримки податкової та інвестиційної політики держави, розвитку ринку землі та обґрунтування від суми плати за землю.

Це, у свою чергу, потребує реформування існуючої системи землеустрою, створення нового її типу, що відповідає сучасним умовам розвитку суспільства та земельних відносин.

Державний земельний кадастр – єдина державна геоінформаційна система відомостей про землі, розташовані в межах державного кордону України, їх цільове призначення, обмеження у використанні, а також даних про кількісну та якісну характеристики земель, їх оцінку, розподіл земель між власниками та користувачами, про меліоративні мережі та складові меліоративних мереж [1].

Новим у чинному законодавстві України є те, що при формуванні земельних ділянок та реєстрації прав на них ведуться два реєстри: запис про формування земельних ділянок здійснюється у Державному земельному кадастрі, а реєстрація прав на земельні ділянки – у Державний реєстр речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень.

При проведенні державної реєстрації земельної ділянки їй присвоюється кадастровий номер. Відсутність кадастрового номера земельної ділянки свідчить про відсутність її правового режиму. Вона полягає в тому, що інформація про таку ділянку не внесена до Державного реєстру земель.

Це означає, що в картографічних документах Державного реєстру земель відсутнє позначення такої ділянки на відповідній території.

Однак такі випадки трапляються на практиці і санкціонуються державою [3, с. 440].

Також в рамках даної теми доцільним буде зазначити те, що з початком повномасштабного вторгнення військ російської федерації на територію України всі сфери суспільного, державного та законодавчого устрою зазнали вимушених змін. Не оминули такі зміни й регулювання земельно-кадастрових відносин.

Відповідно до таких вимушених змін та з метою ефективного функціонування сфери земельно-кадастрових відносин, у травні цього року набрала чинності постанова Кабінету Міністрів України щодо питань ведення та функціонування земельного кадастру нашої держави.

Відтак, дана постанова визначила умови ведення Державного земельного кадастру протягом дії воєнного стану в Україні та одного місяця з дня його припинення чи (або) скасування[2].

Згідно з такими нововведеннями припиняється доступ користувачів до земельного кадастру нашої держави в межах адміністративно-територіальних одиниць, перелік яких затверджується Держгеонадр за погодженням з Міністерством аграрної політики та продовольства.

Такий перелік визначається з урахуванням переліку адміністративно-територіальних одиниць, у межах яких припинено доступ користувачів до єдиних та державних реєстрів, які знаходяться в районі ведення бойових (бойових) дій або в умовах тимчасової окупації, оточення (блокади), а також перелік територій, які зараз (або були) тимчасово окуповані збройними формуваннями російської федерації.

Отже, в сучасний період реформування земельних відносин однією з найважливіших проблем є проблема господарського використання та відтворення природних ресурсів.

Це твердження, безперечно, стосується всіх природних ресурсів, але земельні ресурси в цьому аспекті не є винятком, особливо з огляду на те, що земля в Україні є основним національним багатством, яке перебуває під особливою охороною держави.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Земельний кодекс України: прийнятий 25 жовтня 2001 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 3-4. Ст. 27.
2. Деякі питання ведення та функціонування Державного земельного кадастру в умовах воєнного стану: постанова Кабінету Міністрів

України від № 564 від 7 травня 2022 року. URL: https://ips.ligazakon.net/document/view/kp220564?utm_source=jurliga.ligazakon.net&utm_medium=news&utm_content=jl03&_ga=2.52019241.1405375306.1668024804-1158281735.1666044090

3. Ковач Д. Л. Деякі аспекти державної реєстрації земельних ділянок та оформлення прав на них. *Актуальні проблеми держави і права*. 2014. С. 438–442.

Комар Ірина Віталіївна,
*студентка 2-го курсу магістратури факультету цивільної
та господарської юстиції Національного університету
«Одеська юридична академія»*

Науковий керівник: *к.ю.н., доцент, доцент кафедри аграрного,
земельного та екологічного права Платонова Є. О.*

ПРАВОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ВІТРОЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

У спадок від минулого промислового століття нам дісталися не вирішені проблеми, пов'язані із забрудненням навколишнього середовища і реальною загрозою глобального потепління. XXI століття диктує нові підходи до енергетичної безпеки націй, представляючи нові екологічно чисті технології, застосування яких не робить негативно впливу на навколишнє середовище. Саме відновлювана енергетика зможе вирішити питання забезпечення національної енергобезпеки та енергонезалежності України.

Вітроенергетика – це екологічно безпечне і водночас ефективне, досить потужне і доступне джерело енергії, що не вимагає вугілля, газу та інших дорогих енергоносіїв, а також спорудження протяжних ліній електропередач і високо кваліфікованого обслуговування. Вітроенергетика, як галузь енергетики, спеціалізується на використанні енергії вітру – кінетичної енергії повітряних мас в атмосфері. Енергію вітру відносять до відновлюваних видів енергії, так як вона є наслідком діяльності сонця [1]. Завдання розвитку вітроенергетики є особливо актуальним сьогодні. В результаті повномасштабної війни на території України відновлювальна енергетика опинилась в досить складних умовах – енергетичної та паливної криз; загострення екологічної ситуації, створеної викидами теплових електростанцій, порушеннями гідрологічних і біологічних режимів річок, перегоро-